

[Jørgen Jørgensen.]

er af særlig Betydning at faa den normale Produktion i Gang, maa man være meget nøjeregnende for at hindre, at de offentlige Beskæftigelsesarbejder tager Arbejdskraft fra det private Erhvervsliv, og mit Parti er derfor principielt enig i, at Foranstaltninger som dem, Cirkulæret omfatter, maa iværksættes, naar Forholdene gør det nødvendigt.

Det, der kan indvendes mod Cirkulæret, og som ogsaa har været Udgangspunktet for Drøftelserne her i Dag, er, at man standser Arbejder uden Varsel, uden at der er givet den fornødne Tid til en Afvikling, og uden at der er givet Tid til de fornødne Overvejelser vedrørende Dispensation, som Cirkulæret forudsætter, og hvis det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft havde holdt sig til nogle almindelige kritiske Bemærkninger med Hensyn til disse Ting, vilde han have kunnet regne med, at mange vilde være enige med ham i hans Synspunkt.

Det, der efter min Mening kunde have været gjort, var, at man havde givet Dispensionsansøgninger opsættende Virkning, saa Arbejdet kunde gaa sin Gang, indtil Dispensionsansøgningerne var besvaret. Eller ogsaa kunde der være givet en Tidsfrist før Cirkulærets Ikrafttræden, eller Cirkulæret kunde være gaaet ud paa, at de paagældende Arbejder vilde blive standset efter nærmere Bestemmelse, naar man havde faaet Andragender ind om Dispensation.

Men altsaa, selve Princippet: at man maa standse de offentlige Arbejder, naar der er Brug for Arbejdskraften i det private Erhvervsliv, i det er vi enige, og at et Cirkulære væsentligt af Indhold som det udstedte maatte komme paa et vist Tidspunkt — maaske allerede nu, hvis man havde givet det Varsel, jeg her har nævnt —, vilde vi finde nødvendigt. Det er ogsaa rigtigt, hvad der er anført herfra af den højtærede Statsminister, at Arbejdskraften kan ikke lige omgaaende komme fra det ene Sted til det andet, og at der i god Tid maa skabes Betingelser for, at de Erhverv, der har Brug for Arbejdskraft, ogsaa har Muligheder for at faa denne Arbejdskraft paa det Tidspunkt, det er nødvendigt.

Altsaa det rent principielle i Cirkulæret er vi enige i, og nu har Socialministeren givet en Redegørelse for Sagen og fremhævet,

at Dispensationsbestemmelserne vil blive benyttet i alle Tilfælde, hvor det er begrundet, og at disse Dispensationer hurtigt og omgaaende vil blive truffet og meddelt de interesserede Parter. Da det for os er afgørende, at det Arbejde, som bør fortsætte, kan fortsætte med mindst mulig Afbrydelse, tager vi Socialministerens Redegørelse til Efterretning. Vi regner med, at selv om Cirkulæret har ført til, at visse Arbejder, som det var ønskeligt at holde i Gang, er blevet standset, saa vil det kun blive af kort Varighed, og at vi kan faa de Arbejder i Gang, som det maa anses for forsvarligt at fortsætte, medens de Arbejder, der ikke er saa paakrævede, maa afgive Arbejdskraften med en rimelig Afvikling til de mere produktive og nødvendige Ting, der skal udføres inden for Erhvervslivet.

Det afgørende er ikke at stille en Paastand paa Overgang til Dagsordenen her i Tinget, men det afgørende er, at Arbejdet i den Udstrækning, det er rimeligt og nødvendigt, holdes i Gang, og det har for os været Formaålet, naar vi er Forslagsstillere til den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Juul, Hr. Christmas Møller, Hr. Norlev og mig.

Det er blevet sagt af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at Spørgsmaalet om Beskæftigelsen er et dybt alvorligt Problem, og deri er jeg enig. Naar det ærede Medlem nu har stillet Sagen saa skarpt op, som han har, og villet lægge ind i de Bestemmelser, som Cirkulæret indeholder, at de skulde være Udtryk for en arbejderfjendsk Politik, saa skyder det ærede Medlem fuldkommen over Maalet. I de Sager, som har været til Behandling, og som er vedtaget af Rigsdagen i denne Vinter, er der ikke i mindste Maade Udgangspunkt for det ærede Medlem til at betegne den Politik, der er ført, som arbejderfjendsk. En Politik af arbejderfjendsk Karakter kan ikke gennemføres i denne Rigsdag — jeg tror heller ikke, der er nogen, der har Ønske derom.

Men naar der i øvrigt er Enighed om det saglige: at man maa sikre Erhvervslivet den Arbejdskraft, det har Brug for, at et Cirkulære om Standsning af offentlige Arbejder maa udsendes paa et eller andet Tidspunkt — og det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft vil være enig i, at naar det har